

de insecten met zijn rechterklaus, die dan in de vlucht naar de snavel werd gebracht. Soms bevond hij zich dicht bij ons, dan weer op een paar honderd meter afstand, maar hij bleef tamelijk constant boven hetzelfde deel van het eiland. Na ongeveer 20 minuten jagen had hij kennelijk zijn avondmaal binnen en vloog weer naar de boom van waaruit we hem de eerste keer hadden zien weg vliegen. Voorzichtig zijn we hem weer gevolgd en konden hem toen tot op 10 m afstand benaderen. Met een 10 x 50 kijker hebben we toen nogmaals op al de kenmerken en speciaal de pootkleur gelet. Toen we hem een poosje bekeken hadden, vond hij het blijkbaar welletjes en richtte zich languit op, zodat de poten in hun geheel goed zichtbaar waren, strekte vervolgens even zijn vleugels en vloog daarna weg naar een andere boom.

We noteerden de volgende kenmerken:

Grootte: Kleiner dan Grutto (de lange snavel niet meegerekend).

Kop: Kruin en nek vaal stro-geel, aan snavelbasis wat lichter. Snavel heel klein en donker; washuid, lichtgeel, ongeveer als kleur van kruin. Witte wangen die overgaan in het geel van de kop. Dikke donkere oogstreep, van snavel tot achter het oog. Een baardstreep ontbrak geheel.²⁾

Onderdelen: Effen rossig oranjebruin, met hier en daar wat lichtere vlekken die aan rui deden denken. Anaalstreep iets lichter. Onderstaart: leigrijs, gebandeerd (7 strepen?). Ondervleugels: leigrijs, fijn gebandeerd, maar de rossige kleur van de borst loopt door in de oksels.

Bovendelen: Vleugels en rug: leiblaauw (als Boomvalk) geschubd, terwijl vleugelpunten en boeg iets donkerder lijken dan de rest.

Poten: Rossig rood (als van een postduif).

Vlucht: Tamelijk snel met veel zweven en wat fladderen bij het vangen van insecten.

P. R. v. Sasse v. Ysselt.

¹⁾ De pootkleur wijst niet op ♀, eerder op juv. ♂ (C.N.A.).

²⁾ Een ♀ en een juv. ex., in mijn collectie, afkomstig uit Hongarije, vertonen beiden een baardstreep, die overigens veel minder geprononceerd en minder omvangrijk is dan die van de Boomvalk (zie ook Heinroth, „die Vögel Mitteleuropas”, Band IV, gekleurde plaat IX) (t.K.).

NIEUWE VELDWAARNEMING VAN DE KLEINE GOUDPLEVIER (*Pluvialis dominica*).

Op 3 januari 1966 maakten wij, hiertoe in de gelegenheid gesteld door de nieuwe Zeeuwse verbindingswegen, een waarnemingstocht over Schouwen en Duiveland en Noord- en Zuid-Beveland. Het weer was na het Hellegatsplein prachtig. Volop zon, enkele graden boven nul, windkracht 7.

Om ongeveer drie uur n.m., toen we reeds een aardig aantal soorten op onze nog jonge jaarlijst hadden bijgeschreven, ontdekten we op een weilandje vlak bij Kortgene tussen een aantal Kieviten twee plevieren met een opvallende oogstreep. Eén onzer riep „morinel”, doch de vogels waren daar net niet klein genoeg voor.

Gelukkig bleven de vogels rustig door fourageren zodat we op enkele tientallen meters onze waarnemingen konden verrichten. De waarneming van 22 december 1962 (Limosa 37: 193) kwam in onze gedachte en vergelijkingsmogelijkheden met Goudplevieren op een aangrenzend weiland maakten herkenning licht.

Deze twee vogels hadden een zeer regelmatig geschubd verendek dat een prachtige gouden glans had. Hier tegenover stak de kleur van de Goudplevieren vaal af. De borst was ook donkerder dan bij de Goudplevier.

De gehele kleurtekening is zoveel warmer, dat de oog- en wenkbrauwstreep, welke bij de Goudplevier mede aanwezig is, bij deze soort een opvallend veldkenmerk blijkt, naast het veel kleinere postuur en de geschubde rug.

Wat ons aan deze twee vogels nog opviel was de opgerichte haast trotse houding, welke de eerste impressie „morinel” nog meer verklaart.

Deze hernieuwde waarneming van de Kleine Goudplevier heeft ons de overtuiging gegeven dat deze soort op de trek meer in Nederland aanwezig is dan tot nu toe aangenomen kon worden.

B. A. Regensburg.

C. A. Regensburg de Mooy.

SUMMARY:

A new sight-record of Pluvialis dominica in the Netherlands.

On January 3th, 1966 two specimens of this species were seen near Kortgene, Province of Zeeland. The first record was on December 21th, 1962 (Limosa 37: 193).

BALTSENDE BOKJES (*Lymnocyptes minimus*).

Op 12 april nam één van ons (v. O.) een baltsend Bokje waar boven de Kleimeerpolder, gemeente Koedijk even ten noorden van Alkmaar. Het baltsen bestond hieruit dat de vogel in grote kr'ngen op circa 50 m hoogte rondvloog en herhaaldelijk een geluid voortbracht dat het best beschreven kan worden met „tedup-tedup”, enz. Precies het geluid van een dravend paard. Soms vloog de vogel hierbij op een hoogte van 60 m, dan weer op 40, doch gemiddeld op 50 m.

Dit duurde ongeveer drie minuten, waarna de vogel weer in het natuurreservaat terugkeerde.

Op de plaats waar de vogel neerstreek, vlogen bij mijn nadering 2 exemplaren op, die echter direct weer invielen. Daarna heb ik het reservaat nog éénmaal bezocht (8-5-1965) en nam toen wederom twee Bokjes waar. Balts werd toen niet waargenomen.

Het terrein bestaat uit drassig rietland en slecht onderhouden grasland.

Balts van een Bokje werd in een veel beter broedbiotoop waargenomen door Stoepker en wel in het Staatsnatuurreservaat de Muy op Texel op 30 april 1965. Het Bokje bleek hier het baltsgeluid op de grond voort te brengen.